

چشم اندازهای همايش تاریخ اقتصاد ایران در سده های میانه*

شهرام یوسفی فر**

همايش تاریخ اقتصادی ایران در دوره سلجوقیان، در اسفندماه ۱۴۰۰، در محل دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران اجرا شد. برگزاری آن همايش به منزله نخستین مرحله از مجموعه طرح های بلند مدت سلجوقی شناسی است، که به مرور پی گیری و به اجرا درخواهد آمد. این همايش، از نظر رویکرد، اهداف، طراحی و روش اجرا واجد چند خصوصیت بود که در ادامه به اختصار بدان پرداخته می شود.

۱. شناخت تجارب مدنی و اندیشه ای گذشته، درک و تبیین ساحت های زندگی اقتصادی، فهم مدل های آمیختگی مناسبات اجتماعی، سیاسی، فرهنگی با حوزه اقتصاد و نیز بازشناسی جریان های اندیشه ای و فرآیندهای طولانی مدت تحول جامعه، از جمله پیش شرط های ضروری برای رشد و توسعه سپهر اندیشه ای، تعمیق و گسترش آموزه ها و کارآمدی دانش اقتصاد در امروز ایران است. چنانچه بتوان چشم اندازهای پیوسته و یکپارچه از کیفیت و روند تحول اقتصادی دراز مدت جامعه ای چون ایران بدست داد،

* این گفتار در باب تاریخ اقتصادی ایران در دوره سلجوقیان و وضعیت پژوهش ها در این زمینه، مقدمه ای است بر کتاب مجموعه مقالات آن همايش، که بزودی و به صورت دیجیتال انتشار خواهد یافت. نشر این مطلب در اینجا، با هدف ترسیم چشم انداز پژوهش های آتی مجله در باب تاریخ اقتصادی ایران در دوره سلجوقیان صورت می گیرد.

** استاد گروه تاریخ، دانشگاه تهران، تهران، ایران. shyousefifar@ut.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۱/۲۸، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۸/۲۲

Copyright © 2018, This is an Open Access article. This work is licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

بنيان دانشی محکم و کاربردی برای پروراندن اندیشه های اقتصادي، تدقیق نظریه ها و مفاهیم و در نهایت غنی سازی سیاست گذاري اقتصادي منطبق با واقعیت های زیسته اقتصادي ایران، فراهم می آید. این امر به منزله تدارک زیربنای اندیشه ای و نظری علمی برای ارزیابی نظریه ها، سیاست ها، برنامه ها، اقدامات اقتصادي معاصر و نیز شناخت موانع ساختاری آشکار و پنهان، آسیب ها و فهم ناکامی های این حوزه است. مطالعات کاربردی در علم تاریخ، از جمله مهم ترین پیش زمینه های رشد و کارآمدی علوم انسانی و اجتماعی در ایران بشمار می رود.

یکی از الزامات پژوهش و شناخت پیشینه جوامع انسانی، تقسیم بندی قراردادی ساحت های گوناگون زندگی او به بخش های سیاسی، اقتصادي، اجتماعی و فرهنگی است. جدای از مزیت ها یا اشکالاتی که این روش برای مطالعه جامعه و انسان دارد، هنگامی که به گستره "زندگی روزانه"، به مثابه ناب ترین عرصه تجلی تجربه های فردی و اجتماعی انسان و گروه های اجتماعی، نظر کنیم، درهم رفتگی ساحت های گوناگون مناسبات اجتماعی و نمادهای کنش متقابل مولفه های بینادین زندگی اجتماعی(سیاست، اقتصادي، فرهنگ) قابل شناسائی، مقوله بندی و تبیین است. مطالعه هریک از ساحت های مزبور آگاهی های ارزشمندی برای شناخت انسان بدست می دهد. از آن میان، تبیین روند های اقتصادي، چگونگی شکل گیری و تداوم زندگی اقتصادي و فرآیندهای موثر در تعیین وضعیت و شرایط زندگی روزانه را به طرزی موثر آشکار می سازد. به تعبیر دیگر، تاریخ اقتصادي درک گستردۀ تر زندگی روزانه انسان در گذشته را امکان پذیر می کند.^۱ انسان بخش مهمی از فعالیت روزانه خود را به کنش های اقتصادي معطوف می کند تا با بر اساس کسب تولید ثروت و کسب درآمد، امکان گذران معاش خانواده و تامین زندگی مادی جامعه، امکان استمرار سیاسی و فرهنگی آن را رقم زند. در جریان این فرآیند است که روابط انسانی و اجتماعی در خلال روند تولید، توزیع و مصرف شکل گرفته و زندگی فردی و اجتماعی جامعه رشد می یابد.^۲ بر اساس چنین رویکردی است که می توان

مناسبات درهم تنبیه جامعه را تا اعماق آن کاوش و مطالعه کرد و شکل بندهای پایدار و پویای حاکم بر فرآیند زندگی این مردمان را شناسائی و بدبست داد.

در این رویکرد، مطالعه تاریخ پدیده‌های اقتصادی در گذشته، زمینه‌ای مناسب برای همکاری صاحب نظران تاریخ، اقتصاد، سیاست و جامعه شناسی است. شومپتر، از موضع تاریخ نگاری دانش اقتصاد، نیاز این علم به مطالعات تاریخی را چنین بیان می‌کند: "موضوع علم اقتصاد، یک فرآیند یکتا در طول زمان تاریخی است و فرد باید بر کیفیت واقعیت‌های تاریخی احاطه کافی داشته و از چارچوب درک تاریخی برخوردار باشد، تا فهم پدیده‌های اقتصادی در طول تاریخ برایش میسر شود. همه این‌ها، نیازمند گردهم آئی علوم مختلف اجتماعی و انسانی جهت کاهش خطاهای بنیانی است که در تحلیل پدیده‌های اقتصادی بروز می‌کند"^۳. فهم شرایط و زمینه اقتصادی جامعه در بستر تاریخ اقتصادی و اجتماعی مربوط و توصیف و توضیح واقعیت‌های اقتصادی و در نهایت توانائی در تحلیل پدیده‌های اقتصادی و بهره‌گیری‌های آموختاری برای موقعیت کنونی، بستگی دارد تا چه اندازه چارچوب‌های روشی و ملاحظات تئوریک مناسب بکار گرفته می‌شود. فرآیند روایت تاریخ ایران در چارچوب مدرن، علمی و واقع بینانه نیازمند رشد و توسعه دانش تاریخ در گرایش‌های گوناگون آن، از جمله تاریخ اقتصادی است.

۲. تاریخ ایران در سده‌های میانه، دوره‌ای متمایز در بین دیگر دوره‌های تاریخ ایران است. آغاز آن از فروپاشی اقتصادی-اجتماعی و سیاسی جامعه ایران در ابتدای سده ۶م. اول ق(پایان حکمرانی ساسانیان و غلبه اعراب مسلمان) و پایان آن به مرحله فروپاشی اقتصادی-اجتماعی و سیاسی ایران در نیمه سده ۶ق. می‌رسد. این دوره نزدیک به شش قرن قمری را شامل می‌شود و بدیهی است در درون خود، به دوره‌های خردتری قابل تقسیم بنده است. مهم ترین خصوصیت‌های کلان این دوره که ممیز آن از دوره‌های قبل و بعد از آن بشمار می‌رود، از یک سو فرآیند طولانی آمیزش دو ساحت فرهنگی-اجتماعی، اقتصادی و سیاسی ایران باستان با دین اسلام و تجارب زیسته اعراب مسلمان و از سوی دیگر و هم زمان، فرآیند انتقال، بهره برداری و ادغام مواريث تمدن‌ها و فرهنگ

های کهن همچوar حوزه فرهنگی ایران (يونان، رم، هند، و دیگر کانون های مدنی مرتبط) بود که در جریان شکل یابی و استقرار تمدن ایران در دوره بعد از اسلام تاثیرگذاری مستقیم و غیر مستقیم داشت. بر اساس این رویکرد و تعیین ملاک های مربوط، امكان تشخیص و تعیین بازه های کوتاه تر در زمان اجتماعی پدیده های این دوره فراهم می شود. امری که برای تبیین تحولات و تغییرات مناسبات اجتماعی ایران در این دوره، بسیار لازم و کارآمد است. بازه های خردتر زمان بندی تحولات جامعه ایران در این دوره، با این عنوان ها، که جنبه پیشنهادی هم دارند، قابل تشخیص است: ایران در موقعیت پس اساسانی، که با ویژگی باز تحولات ناشی از روند گذار از جامعه باستان و تغییرات ناشی از فرآیند تغییر دین، قابل شناسائی است.^۲ بازه دوم، با شاخص هایی چون تکوین و تکامل ساحت های زندگی ایرانیان به عنوان جزئی همساز از جامعه مسلمانان و سپس بروز واکنش ها و تمایلات ناسازگارانه با جامعه مسلمانان، بروز و تقویت هویت اجتماعی با محوریت مفهوم ایران، مشخص می شود. این دوره از آغاز سده دوم تا آغاز سده پنجم قمری را در بر می گیرد. بازه سوم، با شاخص های مربوط به بروز دگرگونی های گسترشده اجتماعی، ناشی از مهاجرت و سیطره قبایل صحراءگرد آسیای میانه، از اوائل سده پنجم تا پایان سده ششم قمری را در بر می گیرد. وضعیت این دوره، با مداخلات زندگی کوچروئی و مناسبات اقتصادی-اجتماعی موجود و نتایج گسترش آن در زندگی این سرزمین قابل شناسائی است. لازم به تأکید است این روش تقسیم بندي زمانی و شاخص های مطرح در این خصوص، بنا به اقتضای بحث تاریخ اقتصادی-اجتماعی دوره سلجوقيان است و ناگفته روشن است که برای طرح بحث در باره موضوع دیگری مانند ساحت اندیشه ها، سیاست و حکمرانی و مناسبات اجتماعی، باید از شاخص ها و بازه های زمانی گاه متفاوت با آنچه در این جا طرح شد، استفاده کرد.

در هر حال، برای رشد و گسترش مطالعات تاریخ ایران در این دوره، توجه به این گونه زمان گذاری که با هدف شناخت عمیق و دقیق تر پدیده های اجتماعی صورت می گیرد، اجتناب ناپذیر است و باید از بحث های انتقادی و سازنده در این باب استقبال کرد. دوره

گزارش همایش چشم اندازهای همایش تاریخ اقتصاد ایران در سده های میانه ۱۳۷

بندی رایج و مسلط بر مطالعات تاریخ ایران، که بر اساس یک شاخص اصلی (موقعیت قدرت سیاسی) استوار است، حتی برای مطالعات تاریخ سیاسی ایران نیز کارآئی اندک دارد. از این رو به هنگام بررسی تاریخ اقتصادی و اجتماعی باید از معیارهای خاص جهت دوره بندی موضوع مورد مطالعه بهره گرفت و با این روش از بروز خطاهای ناخواسته ناشی از تبعیت از معیار حکمرانی یک خاندان به عنوان ملاک شناسائی فرآیند شکل گیری و تحول یک پدیده تاریخی، اجتناب کرد.

۲. بر پایه آنچه طرح شد، در همایش تاریخ اقتصادی ایران در دوره سلیمانی، هدف این بود که از حوزه های مطالعات و نیز چشم اندازهای آتی پژوهش ها زندگی اقتصادی ایرانیان در آن دوره طراحی منظم و کاملی صورت گیرد تا بر اساس چنان چشم اندازی، جنبه های زندگی روزانه در حوزه اقتصادی که بر جریان امور اجتماعی سیطره داشت، به زمینه های تامل و پژوهش های دانشورانه تبدیل شود. این سخن بدیهی است که این رویکرد به یک ساحت زندگی روزانه در سده های میانه، به منزله ترجیح عوامل مادی بر دیگر جنبه های زندگی اجتماعی نباید باشد و البته محدودیت های رویکرد تاریخ اقتصادی در تبیین پدیده های اجتماعی، آشکار و غیر قابل چشم پوشی است. اما به دلایل گوناگون، نیل به چنین چشم اندازهایی برای تکوین زمینه های اندیشه ورزی و پژوهش در تاریخ اقتصادی ایران سده های میانه، تا مدت های مديدة دور از دسترس خواهد بود. یک دلیل این وضعیت، نبود ادبیات پژوهشی تجربی و نظری در باره پدیده ها و مسائل تاریخ اقتصادی ایران است. یکی از روش های موثر برای شکل گیری و رشد این حوزه از علم تاریخ، طراحی و استقرار گرایش تاریخ اقتصادی ایران و تربیت پژوهشگران در دانشگاه ها است.

۴. برای شناخت تاریخ اقتصادی یک دوره، نیازمند بهره گیری از روش لروش های فهم و رویکردهای مناسب برای بررسی و تبیین پدیده های اقتصادی هستیم. چنانچه پژوهش در تاریخ اقتصاد یک دوره به میزان بسته ای انجام و ابانتی از داده ها و توصیف غنی و عمیق از پدیده ها و موضوعات مربوط صورت پذیرد، به تدریج امکان شناسائی "مسائل تاریخ اقتصادی" یک دوره و تبیین آن، فراهم خواهد شد. شناخت و تبیین مسائل اقتصادی

یک دوره، یک روش کارآمد برای طراحی نقشه موضوعی، چارچوب های روشنی و مفهومی در تاریخ اقتصادی است.

به عنوان گشایش بحث در باب آنچه که مطرح شد، می توان بر اساس دستاوردهای پژوهش های اندکی که در تاریخ اقتصاد ایران دوره سلجوقيان انجام گرفته است، شماری از

موضوعات و مسائل اقتصادی را به عنوان نقطه شروع پژوهش ها در این زمینه، مطرح کرد:

- سیاست ها و خط مشی اقتصادی: تمرکز و پراکندگی، روش های مدیریت اقتصادی بخش دولتی و خصوصی، منابع تامین درآمدهای بخش دولت، بودجه بندی و نظام هزینه ها، مالیات و مالیه عمومی، سرنوشت مازاد تولید و الگوهای بازتوزيع آن در جامعه، بهره، و دیگر موضوعات نظیر.

- الگو/الگوهای مسلط صورت بندی اجتماعی - اقتصادی، شیوه های تولیدی، اقتصاد روستائی، اقتصاد شهری، شیوه رمه گردانی، نظام داد و ستد داخلی و بین المللی، و موضوعات نظیر.

- مفهوم شناسی تاریخی پدیده های اقتصادی و انطباق آن با صورت بندی های گوناگون، پول، سرمایه، کار، الگوی تقسیم کار، نیروی تولید، ابزارتولید، تولید کالائی و خرده کالائی، بازار، زمان اقتصادی و دوره بندی تاریخ اقتصادی، بهره، دانش و فناوري، بهره بری، مصرف، درآمد، اقتصاد خانوار، نیازهای اولیه و ثانویه، مالکیت، منابع زیرزمینی، جمعیت، تحولات کوتاه و بلند مدت اقتصادی، راه ها و گمرکات، بهره وری، غارت، سود و ربا، بانک داری، فقر، نیروی کار، روش های تحلیل اقتصادی، وقف، قیمت، رشته های تولیدی، رفاه، دست مزد، و دیگر مفاهیم مربوط.

- اقتصاد سیاسی، آموزه های عرفی و دینی اقتصادی، قوانین اقتصادی، الگوهای رشد و توسعه اقتصادی، تخصیص منابع و توزیع ثروت، عدالت اقتصادی، آزادی و انحصارات و رقابت، امتیازات، خط مشی های حمایتی، نظام های بهره برداری از

گزارش همایش چشم اندازهای همایش تاریخ اقتصاد ایران در سده های میانه ۱۳۹

بنگاه های اقتصادی، اصلاحات اقتصادی، تداوم و تحول در ساختارها و کارکردهای اقتصادی و موضوعات مرتبط دیگر.

- جامعه شناسی اقتصادی: نهادهای اقتصادی، جنگ، بحران ها و چالش های اقتصادی، قشریندی اجتماعی، امنیت و ناامنی اقتصادی، سازمان اجتماعی تولید و خدمات، اختلالات ادواری در ساختار و رشد اقتصادی، حقوق اقتصادی، تغییرات اقتصادی، فرهنگ اقتصادی، مقوله زمان اقتصادی و دیگر موضوعات مربوط.

۵. مطالعات تاریخ اقتصادی با دشواری ها و موانع گوناگون روبرو است.^۷ از جمله این مشکلات که جنبه کلی دارد، این موارد قابل ذکر است: بن بست های روش شناختی (قابل بدوي گرایان و مدرن گرایان) در این حوزه مطالعاتی، شکاف بین ساختار و نهادهای اقتصاد سنتی و مدرن و دشوارهای تفسیر مناسبات اقتصادی کهن^۸ سختی های مربوط به وفق دادن گزارش ها و اطلاعات منابع با فهم مدرن اقتصادی، وجود تفاوت ها در شیوه تلقی قدما از مباحثات اقتصادی با فهم مسلط از قرن ۱۸ میلادی و لزوم خوانش انتقادی منابع، لزوم کاربست شیوه طرح پرسش از منابعی که در ظاهر موضوعات اقتصادی مدنظر ندارند، دشواری های مربوط به یافتن شواهد و اطلاعات اقتصادی^۹ سختی کاربست اصطلاحات و مفاهیم اقتصادی جدید در اقتصاد سنتی، ناچیز بودن آگاهی های ما از مسائل ابتدائی و مهم مانند موضوعات جمعیت شناسی و موارد دیگر از این دست. این دشوارهای و مشکلات، باعث سرخوردگی پژوهشگران می شود. نامطمئن بودن شواهد به دلیل این که بسیاری از شواهد بازتاب های رویه ها و باورهای اجتماعی اند تا واقعیت های اقتصادی^{۱۰} این که منابع تاریخی چیز زیادی در مورد نحوه عملکرد جامعه باستان بددست نمی دهد و اغلب مطالعات این حوزه مبتنی بر خوانش دقیق از نظریه اقتصادی نیست^{۱۱} در تشدید رویگردانی از این حوزه مطالعاتی، تاثیرگذار است. آنچه مطرح شد، تاکید بر این واقعیت است که دانش اقتصاد در دوره های تاریخ پیشامدern جوامع وجود نداشت و به ناگزیر باید دانش مربوط درباره این موضوع، تولید شود. در این میان، صاحب نظران و پژوهشگران با مسائل

و چالش های برآمده از نوع منابع تاریخ نویسی و محدودیت های آن و به ویژه دشوارهای های شناخت مناسبات پیچیده پیشامدرن در جوامع خود، روپرتو هستند.^{۱۲}

از این رو، پژوهش های تاریخ اقتصادی در ایران نیز با موانع کم و بیش شناخته شده و گاه بسیار دشوار روپرتو است، و از آن جمله به این موارد می توان اشاره کرد: کمبود شدید اطلاعات تاریخی و اسناد و مدارک مربوط به حوزه اقتصاد در سده های میانه، جایگاه بسیار کم رنگ و حاشیه ای تاریخ اقتصادی در نهاد آکادمیک و به ویژه رشته تاریخ، پرهیز استادان و دانشجویان از ورود به مطالعات مربوط و بی توجهی به راهبرد تربیت محقق تاریخ اقتصادی، نبود مطالعات منظم و مستمر در این زمینه، نبود کلان طرح مطالعاتی راهبر به نحوی که چشم انداز پیوسته و یکپارچه ای از ماهیت و روند تحول اقتصادی ایران بدست دهد، فقدان سازوکار بهره برداری و انباشت نتایج مطالعات انجام شده است. اندک مطالعات انجام شده در زمینه تاریخ اقتصادی این دوره در موضوعات پراکنده و در برخی موارد بدون اعتنا به مبانی علم اقتصاد، بوده است.

برای چاره جوئی در این خصوص، افزون بر نکته ای که پیش از این طرح شد، اصلاح رویکردها و محتواهای آموزش و پژوهش در رشته تاریخ و جهت گیری به سوی شکل دادن به مطالعات بین رشته ای اقتصاد و تاریخ در دانشگاه های کشور است.^{۱۳} اگر چه روشن است ظرفیت سازی آموزش و پژوهش در دانشگاه ها تابع تخصص های موجود و توئانی های استادان حاضر در هر نهاد علمی است. از این رو در شرائط کنونی گروه های تاریخ نمی توان انتظار داشت گام هایی برای خروج از چنین بن بستی برداشته شود. برای حل این مسئله باید به دنبال راه های دیگری بود که از جمله تعریف و اجرای کلان طرح های ترجمه متون کلاسیک تاریخ اقتصادی، مباحث روش شناسی، مباحث نظری، مطالعات موردي دوران ساز در این علم، و نیز برد دانش افزایی علاقمندان از طریق اجرای درس گفتارهای تخصصی و موارد نظری، اهمیت بیشتری دارد.

۶. همایش تاریخ اقتصادی ایران در دوره سلجوقيان

گزارش همایش چشم اندازهای همایش تاریخ اقتصاد ایران در سده های میانه ۱۴۱

همایش تاریخ اقتصادی ایران در دوره سلجوقیان(گروه تاریخ، دانشگاه تهران، ۱۶ اسفند ۱۴۰۰ش)، چنانچه اشاره شد، اولین برنامه در زمینه مطالعات دوره سلجوقی و سده های میانه تاریخ ایران، است.^۴ نظر به این که فرآیند آموزش در گروه های تاریخ به ناگزیر باید بر گستره ای از تکاپوهای پژوهشی و فرآیند ابناشت دانش منکی باشد، بایسته است به نحو کارساز و موثر، از همه ابزارهای رسیدن به وضعیت مطلوب، بهره برداری شود. ظرفیت های همایش های علمی، یکی از کوتاه ترین و مفید ترین روش های پیمایش و رصد زمینه های پژوهش و بازشناسی موضوعات و مسائل یک حوزه علمی است که به نحوی از انجاء در نزد محققان و استادان علاقمند به یک دوره تاریخی مطرح شده است. چنانچه بینان همایش بر اساس رویکرد سیاست گذاری در حوزه علم و نیز معطوف به مسائل مطرح در یک حوزه علمی و همینطور اهداف مربوط طراحی و اجرا شود، می توان با استفاده از شیوه های مدیریت دانش و نیز سازوکار خروجی گیری از مباحث مطرح در این نوع برنامه تخصصی، زمینه های طراحی نقشه علمی و جهت گیری به سوی رشد و گسترش حوزه های نوین و توسعه یافته مباحث علمی را فراهم آورد. با این شیوه، برگذاری همایش نه چون یک هدف، بلکه به مانند ابزاری مناسب برای رسیدن به موقعیت های فراتر در پیشبرد و تکامل دانش تخصصی و حرکت در نظام منطقی چرخه تولید و ابناشت دانش و سرریز شدن آن در نهاد آموزش بکار می آید.

دوره تاریخ ایران در سده های میانه و به ویژه دوره سلجوقیان، بنا به علل و دلائل گوناگون، از اقبال اندک محققان و دانشجویان علم تاریخ روبرو بوده و هست. این نکته قابل تردید نیست که بدون شناخت بسنده و اشراف بر مباحث اساسی تاریخ این دوره، امکان فهم عمیق تر دوره های قبل و بعد از آن، وجود ندارد و با اندکی جستجو در مباحث تاریخی مطرح شده، می توان به آثار چنین بی توجهی واقف شد. در هر حال، کم توجهی پژوهشگران به این دوره تاریخی و پیامدهای مختلف این امر، در طرح و پیشبرد پروژه ای تخصصی در موضوعات تاریخ اقتصادی این دوره، دشواری های پیدا و آشکاری را به وجود آورده است. با توجه به این موقعیت مطالعات تاریخ ایران در سده های میانه و

سلجوقيان، همايش حاضر طراحى و به اجرا درآمد تا بخشى از کاستى های موجود را پوشش دهد.

اهداف و مسائل اساسی که در اين همايش مورد توجه بود، به شرح محورهای مختصر زير است:

اول. تمرکز و توجه بر مسائل کلان اين دوره؛ در دورانی که فرآيندِ دراز مدت درهم کرد نظام اقتصادي به میراث رسیده ايران باستان با تجارب قبلی اعراب و آموذه های اسلامی و نيز سنت های کوچروان ترک شکل گرفت، از درون آن چالش ها و تکاپوهای دراز مدت، چگونه نظام اقتصادي پايدار و دوران سازی در دوره سلجوقیان سر برآورد؟. ساختار اقتصادي ايران چه عناصر اقتصادي را از خارج پذيراه شد و چگونه و با چه روشی آن مولفه ها را در خود درونی کرده و به شکل نظامی کارآمد برای تقاضا فرهنگی و تمدنی ايران، ساماندهی شد؟. از سوی ديگر در اين دوره بنا به سيطره سياسي و نظامي ايرانيان بر سرزمين های بسیار وسیع پیرامونی، به ناگزير سازمان های اقتصادي - اجتماعی و فرهنگی شناخته شده مرکзи ايران به آن مناطق سريافت نمود و در نتيجه حضور موثر و کارآمد خرد و تدبیر اقتصادي ايرانيان به شبيه اي تسخیركشند، نظام اقتصادي جديدي را در دوره اي طولاني در غرب آسيا پدیدار ساخت. کارگزاران سلجوقیان در قلمروهای پیرامونی، رویه ها و قوانین حكمرياني اقتصادي را از دولت مرکзи آموخته و به کار می بستند. اين فرآيند بين المللی شدن آموذه ها، ترتيبات نهادی و سازمانی و رویه های اقتصادي - اجتماعی ايراني در گستره ماورالنهر و جلگه سند تا متنه اي غرب آسيا، ديگرگونی های اجتماعی سرنوشت سازی در آينده مردمان آن مناطق در پي داشت.

اما افزون بر اين موارد، به طور مشخص برای تاريخ اقتصادي ايران در دوره سلجوقیان، طراحی نقشه اي معطوف به آينده اين حوزه مطالعاتي و ريل گذاري مسیرهای فرارو، باید مورد توجه قرار گيرد. به اختصار برخى از قضایای مهم در اين باب، مطرح می شود. برای رشد مطالعات سده های ميانه و نيز سلجوقی شناسی، باید در روای ها و رویه های سلجوقی پژوهشی تجدید نظر صورت گيرد و از چارچوب های مسلط و كهنه شده حاكم

فاصله گرفت. برای این منظور باید مقوله «ایران» در مطالعات تاریخ این دوره، محور قرار گیرد و از این نقطه عزیمت، چشم اندازهای منطقه ای و جهانی مطالعات سلجوقی در ایران طرح ریزی، ساماندهی و عملیاتی شود. با توجه به توان و ظرفیت های بسیار اندک داشبورانه مربوط به این دوره، باید با بهره گیری از روش های کارآمد، الگوئی برای تاثیرگذاری بر محققان، حوزه های فعال و سوگیری رویکردهای غالب بر پژوهش ها و مباحث جاری مربوط به این دوره، که در کشورهای مختلف در جریان است، طراحی و ساماندهی کرد تا بتوان با شناخت درست از موقعیت مباحث تاریخی مربوط به این دوره در دنیا، هم به روند هم افزایی دانشی بین متخصصان یاری رساند و هم از شکل گیری نظریات و مباحث ناشی از گرایش های سهم خواهانه مبتنی بر خواست ملت گرایانه از میراث مشترک معنوی که با محوریت ایران در تاریخ شکل گرفته بود، جلوگیری کرد. این ایده در نهایت منطقی خود، رصد و پایش گستره سلجوقی شناسی در دنیای معاصر با هدف ساماندهی و شکل دهی به چشم اندازهای فرا مزی نوین در مطالعات تاریخ این دوره را مورد نظر دارد. چنین رویکردی به تاریخ این دوره، در خود گرایش به بازشناسی وجود فرهنگی و تمدنی ایران دوره سلجوقیان در کلیت فراگیر فرهنگی و تمدنی اسلام را نیز در بر دارد.

اما، روش و رویکرد کشف خصوصیت های درونی نظم اقتصادی ایران و مدل های برآمده از آن در این دوره، سودمندی های بسیار در پیشبرد این حوزه مطالعاتی دارد. این موضوع هم یک نیاز و هم پیش زمینه ای برای جهت گیری به سوی کشف و پرورش نظریه های تبیین کننده فرآیند های دراز مدت در تاریخ اقتصادی ایران پیشان مدرن است. دوم. محورهای موضوعی همایش با مشارکت متخصصان تاریخ اقتصادی و مورخان، با رویکرد طراحی دانشورانه ای از اهم موضوعات و مسائل تاریخ اقتصادی این دوره صورت گرفت. از این رو محورهای مطرح در حکم نقشه ای برای مطالعات تخصصی فراتر در تاریخ اقتصادی ایران دوره و نیز چشم اندازی برای طراحی مطالعات و برنامه های بعدی در موضوعات خردتر تاریخ اقتصادی است. امید می رود دستاوردهای این همایش چون زمینه

ای در ايجاد انگيزه و تحرك در آموزش و پژوهش های تاريخ اقتصادي اين دوره، به عنوان يك حوزه مغفول از مطالعات سلجوقي مورد بهره برداری قرار گيرد.

بر اساس آن چه طرح شد، محورهای اصلی همایش، در چند بخش ساماندهی گردید:

بخش اول، توجه به مباحث روش شناسی و نظری مطالعه تاريخ اقتصادي این دوره؛ در محور روش ها و رویکردها در مطالعه تاريخ اقتصادي، محورهای این مقوله چنین مباحثی اختصاص یافت: زمینه بازشناسی رویه ها در مطالعات تطبیقی تاريخ سده های میانه و دیگر جوامع، از نظر نقد پارادایم ها و پنداشته های مسلط و کاوش در مشابهت ها و تفاوت های این حوزه و به ویژه از نظر پیامدهای ناخواسته ای که در طرح مباحث فرعی و گاه نافرجام شده است. روشن است دستاوردهای علمی این مباحث، تاکید مجددی بر ضرورت ژرف اندیشه در خصوص روال های عمیق و دراز آهنگ تر در مناسبات اقتصادي-اجتماعی ایران این دوره خواهد بود. این خواست جز با دقت در روش شناسی کشف، بررسی و تبیین مسائل تاريخ اقتصادي- اجتماعی این دوره ممکن نمی شود. از این رو تمرکز بر مباحثی چون ویژگی ها ساختاري، دوره بندی، مسائل و موضوع های تاريخ اقتصادي ایران در سده های میانه، ارزیابی و نقد رهیافت ها و نظریه های مطرح در باب تاريخ اقتصادي این دوره، دگرگونی ها و پیوستگی ها در نظام اقتصادي: فرآیندهای رشد و رکود اقتصادي و موضوعات نظیر مدنظر قرار گرفت.

بخش دوم. گونه شناسی و نقد منابع و مطالعات تاريخ اقتصادي ایران در سده های میانه؛ که تاکیدی بر ضرورت تکاپوهای مستمر و تامل در باب چگونگی شناسائی گونه های منابع تاريخ اقتصادي ایران و بهره گیری از روش های نوین تفسیر متن برای کشف داده های تاريخ اقتصادي از متون مختلف است.

بخش سوم. حکومت و اقتصاد: سازمان دیوانی و اقتصاد، مالیه عمومی، سیاست اقتصادي و مالی، مالیات و عوارض و مالیات ستانی، مالکیت سلطنتی و دیوانی بر عوامل تولید، نظارت و دخالت در روند تولید و بازار، سرمایه گذاری و حمایت اقتصادي، تامین زیرساخت ها، امنیت.

بخش چهارم. اقتصاد و حقوق: اندیشه ها، قوانین، مقررات شرعی و عرفی اقتصادی؛ اقتصاد و فرهنگ: اخلاق اقتصادی، آموزه های عرفانی، فرهنگ اقتصادی.

بخش پنجم، اقتصاد شهری: نظام بازار، بخش های اقتصاد شهری(بازرگانی و مبادله، پیشه وری و تولید خانگی، خدمات)؛ نهادهای مالی، پول، نیروهای تولید، علم و فناوری، نوسان ها و بحران های اقتصادی؛ اقتصاد بین المللی: نظام مبادله، زیرساخت ها و نهادهای تسهیل گر، راه های تجاری بین المللی(راه ابریشم، ادویه، راه های دریائی)

بخش ششم، اقتصاد روستائی: عوامل تولید(آب، زمین، نیروی کار، ابزار و فنون تولید)، مالکیت عوامل تولید، نظام آبیاری، فناوری تولید، مناسبات تولید(بهره مالکانه، مزارعه، موکرره، مقاطعه،..)، روابط اقتصادی با اقتصاد شبانی و شهری، بخش های اقتصاد روستائی(دامپوری، باغداری، زراعت، تولید خانگی)، نوسان ها و بحران های دراز مدت.

بخش هفتم، اقتصاد شیانی: عوامل تولید و مالکیت آن، خودبستگی اقتصادی، غارت، ارتباط با اقتصاد شهری و روستائی، فرآیندهای تحول در اقتصاد شبانی ارزیابی و نقد میراث اقتصادی سلجوقیان. نوآوری ها، پویایی، دگرگونی، فرآیند های دوران ساز. این بخش نیز به عنوان ارزیابی مطالعات تاریخ اقتصادی این دوره بر ویژگی کاربردی سازی پژوهش های مربوط تاکید دارد. امری که باعث می شود صاحب نظران علوم اقتصادی، سیاسی، جامعه شناسی به بهره گیری از نتایج مطالعات مورخان روی آورده و به تدریج در زمینه مطالعات تاریخ ایران ورود کنند.^{۱۵}

اشارة شد از ابتدا در نظر بود طراحی این همایش به گونه ای صورت گیرد که چون گام نخست و بنیانی برای مطالعات بعدی در زمینه تاریخ اقتصادی ایران در سده های میانه و دوره سلجوقیان قرار گیرد. امید است در فرصت هایی که پیش رو خواهیم داشت، مباحث تخصصی این حوزه را در مقوله های خاص به بحث و تبادل نظر و پژوهش بگذاریم.
۷. مجموعه مقالات این همایش، شامل ۲۳ پژوهش است. این مقالات از بین شمار زیادی از مقالات واصل شده به دبیرخانه همایش، با اعمال داوری تخصصی برگزیده شد. شماری از آن ها در همایش ارائه کردید. مجموعه از چکیده های مقالات(۳۸ چکیده) نیز در اسفند

۱۴۰۰ منتشر شد. در این همایش از شیوه فراخوان عمومی به شکل رایج پیروی نشد، بلکه بر اساس روش شناسائی و مراجعه به محققان و صاحب نظران و مذاکره برای جلب مشارکت آنان در این برنامه علمی، اقدام شد. این رویه برخلاف پیش بینی اولیه، بیش از انتظار با توفیق رویرو شد. متأسفانه برخلاف انتظار، به دلایل گوناگون و البته خارج از اختیار اینجانب، روند انتشار این مجموعه بسیار طولانی شد. در نهایت به ناگزیر کتاب را به شکل دیجیتال منتشر خواهیم کرد. امیدوارم این برنامه علمی سرآغازی برای تداوم برنامه های علمی و پژوهشی در این حوزه و رشد مطالعات تاریخ اقتصادی ایران در سده های میانه و دوره سلجوقیان گردد.

مشخصات نویسندها و عنوان مقالات مندرج در کتاب مجموعه مقالات همایش تاریخ

اقتصادی ایران در دوره سلجوقیان، به این شرح است:

امامی خوئی، محمد علی: تجارت در زمان سلجوقیان آناتولی.

بحرانی پور، علی: تجارت در آسیای صغیر در عهد پسران غیاث الدین کیخسرو دوم سلجوقی روم (۷۰۷-۶۴۳ ق.).

بیگدلو، رضا: بسترهاي تهدید امنیت اقتصادی در جوامع روس‌تایی ایران عصر سلجوقی. پروین، نادر و مسلم سلیمانی یان و فرهاد عمو رضائی: اندیشه مالی و اقتصادی خواجه نظام الملک با تکیه بر سیرالملوک.

حاتمی، امیر حسین: تأثیر اقطاع‌داری بر نظام زمین‌داری در دوره سلجوقی. دادگر، یادالله، محورهای فراموش شده بین تاریخ و اقتصاد: ظرفیت گفتمانی و سیاست گذاری برای اندیشمندان دو رشته

رضائی، مصطفی و مریم محمدی و کاظم ملازاده: جغرافیای اقتصادی دشت همدان در دوره سلجوقی بر اساس مستندات تاریخی و شواهد باستان‌شناسی.

روستا، جمشید: واکاوی تحولات اقتصادی قلمرو سلجوقیان کرمان، با تکیه بر مسکوکات ملک قاورد سلجوقی.

گزارش همایش چشم اندازهای همایش تاریخ اقتصاد ایران در سده های میانه ۱۴۷

سراج، محسن: نظریه‌ای در مالکیت آب و تاثیر آن بر تعیین نوع مالکیت زمین در اقتصاد ارضی ایران دوران میانه.

سلیمانی گواری، ابوالفضل: سیاست های اقتصادی در دوره سلجوقیان؛ منظر: ساختار کشاورزی بغداد.

صابر، محمد: روند تأسیس بناهای اقتصادی در دوره سلجوقیان.
صدقی، ناصر: جایگاه اقتصاد در نگاه اندیشمندان عصر سلجوقی، (با تأکید بر دیدگاه های فخر رازی و غزالی).

صفرازی، عبدالله و جمیله کلکلی: مقایسه خدمات اقتصادی وزیران دوره غزنوی و سلجوقی.

قریان نژاد، پریسا: بررسی سیاست اقتصاد مالیه عمومی سلاجقه بزرگ و تاثیر آن در گسترش اقدامات عمرانی و عام المنفعه.

کاظمی، سجاد: سهم ترکمانان سلجوقی در فروپاشی اقتصاد غزنویان.
کرمی پور، حمید و کیومرث طهماسبی: از برهوت نامنی تا آبادانی شهری، مطالعه موردي؛ تأثیر امنیت بر سیاست‌های اقتصادی در عصر آل‌بارسان و ملک‌شاه سلجوقی.

کیا، جواد و سید حسن شجاعی و امامعلی شعبانی: سهم خاصه سلطانی در تامین منابع مالی نظامیها در عصر سلجوقی.

گوک سو، ارکان: ملاحظاتی در مورد جایگاه سرای غلامان در زندگی اجتماعی و اقتصادی در دوره سلجوقیان.

مسجدی خاک، پرستو: نگاهی بر اقتصاد دوره سلجوقی بر پایه آنالیز مسکوکات نقره.

مویان، نوهات: کارکرد رسم هدیه در مناسبات سیاسی و اجتماعی سلجوقیان.

نریمانی، عارف: جایگاه عصر سلجوقی در الگوهای دوره‌بندی تاریخ اقتصادی ایران.
بیزدانی راد، محمد حسین و پیمانه صالحی: اقتصاد همدان در عصر سلجوقیان.

بیگن، سونگول: اثرات اقتصادی نظام اقطاعداری بر جامعه ایران در دوره سلجوقیان.

پی نوشت

۱. نویل مورلی، مورخ اقتصادی روم باستان، در جمع بنده خود از مطالعات تاریخ اقتصادی دوران باستان، به این موضوع چنین اشاره دارد: "توجه به ابعاد اقتصادی کنش اجتماعی، با هدف مجزا کردن عوامل معینی جهت بررسی مفصل تر آن است. کنش انسانی همواره چند وجهی است و چندین عامل تعیین کننده دارد و تاریخ اقتصادی را نمی توان منفک از جامعه، فرهنگ و سیاست درهم تبیده با آن درک کرد". ر.ک: مورلی، نویل، نظریه ها، مدل ها و مفاهیم در تاریخ باستان، ترجمه احسان افکنده، تهران، سمت، ۱۳۹۹، ص ۸۸.

. Lane, fredric.c: *Economic Consequences of Organized Violence*, The Journal of Economic History, Vol. 18, No. 4, (Dec., 1958), pp. 401-417, p: 417.

۳. ر.ک: شومپتر، جوزف، آ: تاریخ تحلیل اقتصادی، ج ۱، از آغاز تا سده ۱۸م، ترجمه فریدون فاطمی، تهران، مرکز، ۱۳۷۵، صص ۲۲-۲۴.

۴. این بازه، از مقطع فروپاشی مناسبات اجتماعی مسلط در جامعه باستان تا روند اکشاف نیروهای اجتماعی و اقتصادی شهری و با آرائی مناسبات شهر- روستا، رشد مناسبات تجاری فرامنطقة ای و غیبت نمایندگان گروه های پیشو ایرانی در سازمان قدرت سیاسی، تا دگرگون شدن این وضعیت و ورود به وضعیت چدید اجتماعی را در بر می گیرد.

۵. در بازه سده پنجم و ششم ق/یازدهم و دوازدهم میلادی، در نتیجه شروع مهاجرت موج وار قبایل آسیای میانه، فرآیند تداخل مناسبات کوچگری با مناسبات اقتصادی - اجتماعی شتاب گرفت و به ظهور شکل بندهای اجتماعی- اقتصادی نو که حاصل ترکیب سه بخش رمه گردانی، روستایی و شهری بود، انجامید. تکامل فرایندهای تکوین یافته در بازه پیش از آن، با ادوار قبل و بعد از خود، ایلخانان- تیموری که توازن فورماتیون اقتصادی- اجتماعی مسلط در دوره سلجوکی بهم خورد و وزن اجتماع قبیله ای و شیوه تولید رمه گردانی در جامعه ایران بسیار افزایش یافت، تمایز دارد. از نظر شرائط اقتصادی این قضیه از اهمیت بیشتری برخوردار است.

۶. در مطالعات تاریخ اقتصادی ایران، عنایت به نیروهای ژرف تر که رویدادهای را در طول سالیان و ده ها در میان مدت شکل می دهند، روش برنارد برودل که تشریح رخدادهای تاریخی را به ساحت زمان جغرافیایی (هزاره)، زمان اجتماعی (میان مدت) و زمان فردی (کوتاه مدت) احواله داده و این ملاک ها را در تعیین زمان تاریخی در مطالعات مربوط مورد نظر قرار می دهد، درخور توجه است. در بررسی تاریخی برهم کنش های پیچیده، جهت تعریف سلسله مراتب نیروها و جریان ها و جنبش های خاص و

گزارش همایش چشم اندازهای همایش تاریخ اقتصاد ایران در سده های میانه ۱۴۹

سپس پرداختن به شکل یک مجموعه کامل (ر.ک: مورلی، ۱۳۹۹، ۷۱) باید مد نظر باشد. البته توجه به زمان بلند مدت در درک امور اجتماعی است (همان، ۷۲) و مطالعات موضوعات تاریخ اقتصادی تابع چنین رویکردی است.

^۷ با عنایت به این مهم که در مطالعات تاریخ اقتصادی، دشواری های بسیار وجود دارد، از جمله: ابهام در تعریف دانش تاریخ اقتصادی، و حدود تعاریف مفاهیم و روش و رویکردهای این حوزه در نزد صاحب نظران گرایش های علمی در رشته اقتصاد و رشته تاریخ است (برای ملاحظه یک بررسی درخور از وضعیت مطالعات و رشته تاریخ اقتصادی در دنیا، مسائل حرفه ای مورخان تاریخ اقتصادی و نیز برخی از مسائل دانش تاریخ اقتصادی، به مرجع زیر مراجعه کنید:

Martin Shanahan: Discipline identity in economic history: Reflecting on an interdisciplinary community, in: Arts and Humanities in Higher Education, Vol. 14, no.2, pp: 181-193, (published online 10 September 2014, <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/147402221459437>)

لازم به یادآوری است، تأکید وی و دیگر اقتصاد دانان متماطل به بهره گیری از رویکرد تاریخ اقتصادی در زمینه اندیشه ورزی مقوله های اقتصادی، تأکید بر ضرورت تاثیرپذیری سیاست ها و شیوه های حکمرانی امروز از تجربه تاریخ اقتصادی و توجه به قضایای کاربردی در مطالعات تاریخ اقتصادی کشورها، درخور توجه است. این رویکردها در کشور توسعه یافته ای چون استرالیا، از پیشنه وسیع و غنی برخوردار است.

^۸. ر.ک: مورلی، ۱۳۹۹، ۶۶.

^۹ برای ملاحظه یک بحث از این گونه دشواری های مربوط به چگونگی رویارئی مورخان تاریخ اقتصادی با داده های تاریخی و نحوه ارزیابی اعتبار و تفسیر داده ها، ر.ک: شومپتر، ۱۳۷۵، صص ۲۵-

.۲۴

^{۱۰}. ر.ک: مورلی، ۱۳۹۹، ص ۸۱

^{۱۱}. ر.ک: همان، صص ۵۲ و ۵۶

^{۱۲}. دغدغه های اصلی پژوهشگران تاریخ اقتصادی، به ویژه در حوزه مطالعات اقتصادی جوامع پیشامدرن، به مقوله های اساسی چون اتخاذ رویکردها در پژوهش اقتصاد مقابله پیشامدرن، چالش های انتخاب روش، ترجیحات تنوع روش شناسی در مطالعه تاریخ اقتصادی، دشواره یافت منابع، روش های تحلیل و اعتبارسنجی داده ها، دشواره تعیین یافته ها، و الگوهای بازسازی ساختار و سازمان اقتصادی

جوامع پیشین و موارد نظری، است (برای ملاحظه جمع بندی از مباحث تخصصی در مباحث فوق و گزارشی در این مقوله ها، ر.ک:

Bruch, Julia and Ulla Kypta, Tanja Skambraks: *How to Do Economic History?*, in: *Methods in Premodern Economic History, Case studies from the Holy Roman Empire, c.1300-c.1600*, Editors: Ulla Kypta, Julia Bruch, Tanja Skambraks, Palgrave Macmillan, 2019, pp: 491-498).

^{۱۳}. مقاله آقای دکتر یدالله دادگر(اقتصاددان و صاحب نظر در زمینه تاریخ اقتصادی ایران)، در مجموعه حاضر، تاکیدی است بر این واقعیت که تا کنون جامعه تاریخ دانان و اقتصاد دانان کشور از بی توجهی به این حوزه معرفت بنیادی زیان ها دیده اند.

^{۱۴}. پیش از این دو همایش با عنوان فرهنگ و تمدن ایران در دوره سلجوقیان توسط انجمن ایرانی تاریخ برگزار شده است. مسئولیت دبیری علمی همایش نخست بر عهده همکار فاضل آقای دکتر اسماعیل حسن زاده(استاد گروه تاریخ دانشگاه الزهراء) بود. مجموعه مقالات آن همایش در دو مجلد منتشر شد(انجمن ایرانی تاریخ و پژوهشگاه علوم انسانی، ۱۳۹۵). مسئولیت دبیری علمی همایش دوم بر عهده اینجانب بود. مقالات همایش دوم در یک مجلد انتشار یافت(پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۹۸). لازم به اشاره است در طراحی و اجرای همایش کنونی از تجارت آن همایش به نحو موثری بهره برداری شده است.

^{۱۵}. جدای از انتقاداتی که بر وضعیت دور افتادگی اصحاب علوم انسانی و اجتماعی ایران از مطالعات گذشته و تاریخ جامعه خود وارد است، باید به این نکته توجه داد که ابتدا باید زمینه و شرایط مناسب بهره گیری علمی آن دانشمندان از دستاوردهای دانش مربوط به گذشته جامعه در روند پژوهش ها و اندیشه ورزی خود، فراهم شود. به تعبیری نباید به صورت یک طرفه آنان را متهم کرد از این اصل علمی مطالعه جوامع غافل مانده اند. زیرا منطقی است که ابتدا باید زمینه های جلب نظر و جذب آنان به سوی کشاندن موضوعات مورد علاقه خود به حوزه مطالعات تاریخ ایران را فراهم کرد. به تعبیر دیگر، ایجاد نیاز به بهره گیری از مطالعات تاریخ ایران برای رشته های علوم انسانی و اجتماعی، از طریق نشان دادن فوائد دستاوردهای مطالعات تاریخی برای فهم عمق و پیچیدگی های جامعه امروز ایران، امکان پذیر می شود. این بخش از کار بر عهده مورخین است.

**همایش تاریخ اقتصادی
ایران در دوره سلجوقی**

Economic History of Iran in
Saljuqs Period(5-6H/11-12.C.)

کنفرانس موضوعی همایش

ویژگی های ساختاری، دوره بندي، مسائل و موضوع های تاریخ اقتصادی ایران در سده های میانه

دکریکوئی ها و بیوستکی ها در نظام اقتصادی: فرآیندهای رشد و رکود اقتصادی

گونه شناسی و تقدیم منابع و مطالعات تاریخ اقتصادی ایران در سده های میانه

ارزیابی و نقد رهیافت ها و نظریه های مطرح در باب تاریخ اقتصادی این دوره

حکومت و اقتصاد: سباست اقتصادی و مالی، سازمان دیوانی و اقتصاد مالیه عمومی، مالیات و مالیات سنتانی، سرمایه کنواری و حمایت اقتصادی

اقتصاد و فرهنگ: اخلاق اقتصادی، آموزه های عرفانی، فرهنگ اقتصادی

لاقتصاد شبانی: عوامل تولید و مالکیت آن، خودبستگی اقتصادی، غارت، ارتقاط با اقتصاد شهری و روستانی، فرآیندهای تحول در اقتصاد شبانی

لاقتصاد بین المللی: نظام میادله، زیرساخت های نهادهای تدبیل کر، راه های تجارتی بین الخلق (واد ابریشم، واد های دریانی)، ارزیابی و تقدیم اثاث اقتصادی سلجوقیان، بوآوری ها، پویانی، دکریکوئی، فرآیندهای دوران ساز

تاریخ همایش: ۱۴۰۰/۱۲/۱۶ ساعت: ۹:۰۰

آدرس مجازی همایش: vroom.ut.ac.ir/literature8

لینک دید رخانه: saljuqs.conf@ut.ac.ir

کانال تلگرام: [iran_saljuqs](https://t.me/iran_saljuqs)

صفحه اینستاگرام: [iran_seljukid](https://www.instagram.com/iran_seljukid/)

سایت همایش: www.saljuqsconf.ut.ac.ir

